

Velmi speciální ohlédnutí za sezónou

Výroční schůze s řadou milých hostů má tradičně velmi uvolněnou atmosférou a diktafon nezahálí. Kdo dokázal celkového vítěze tak, že ještě po

kategorie A poháru UAC Tomáše Okrouhlického (Bike team) prohnat v závodě několika měsících nechápavě kroutí hlavou?

Jsem moc rád Tomáši, že jsi tady na naší výroční schůzi. Tehdy v listopadu, když jsme spolu dělali posezónní rozhovor, ses zmínil o jednom nevhodném zážitku z letošní sezóny. Mohl bys to pro čtenáře našich stránek převyprávět, tentokrát na diktafon, znovu?

Myslíš tu časovku s Pavlem Krobem (Cyklo Kern)?

foto Petr Škrabal, UAC

Jo, jo, tu s Pavlem Krobem. To se moc lidem nepoštěstí... Většina lidí se s ním v hromadném závodě vidí akorát na startu a časovku si s ním rozhodně nezajedou.

No tak určitě časovka s Pavlem je zážitek, ale zážitek to byl i s ostatními co jsme jeli. Ondřej Charvát je výbornej na rovince, Milan Miller (oba CK Královice) je bezvadnej v kopcích, no a jel s náma Petr Novák (KC Nové Strašecí), vítěz letošních Masters, taky osobnost a Pavel, to je kategorie sama o sobě a na časovku tím spíš, takže to byla myslím výborná sestava.

Ještě teda řekni co to bylo za závod, o co šlo.

Byla to časovka družstev Spící panna?

UAC?

UAC, Spící panna, myslím. Ze začátku bylo domluvený, že se střídalo ve třech. Já, Petr Novák a Pavel Krob a pozdějc se zapojili kluci z Královic, přičemž teda Ondru Charváta jsme utrhli v prvním kopci. Na něj jsme ještě počkali, Milana jsme utrhli kousek za otočkou a zbytek jsme dojžděli v tom nutným počtu tří lidí.

Takhle jste střídali až do konce?

Střídali jsme pořád, ale poslední asi 4km byly opravdu neskutečný, kdy...

Pepa Vejvoda: Jsem slyšel od Vency Jagoše, když jeli ještě s Kernem a jel Krob, tak říkal, že ho vystřídali jenom jednou, když jeli časovku v Roudnici. Krob jede furt prostě 50 a nepotřebuje vystřídat. V Roudnici je ale kratší. 20, nebo já nevím, prostě kratší.

Tohle bylo 70, necelejch sedmdesát, to už Pavel potřebuje aspoň dvakrát vystřídat (smích), ale vystřídat ho bylo ke konci už nemožný. To co předváděl, to nemělo obdoby, ale kdyby byla možnost si s ním ještě zajet, tak bych určitě neodmítnul. To byl fakt zážitek.

Dobrá škola (smích)

No dvacet minut totálního komatu.

To je dobrý, že ho to neodradilo, rozumíš jo. Lidí předtím nespěj, jsou nervózní, že jedou s Krobem časovku a tak. Já... asi bych se do toho nepřihlásil (smích)

Z Pavla vidíš především záda, takže na ty si zvykneš. Je pravda, že ze začátku jak jsme střídali sem jezdil i za Petrem, nebo za klukama a tak se to točilo, prostě závěťří na co je člověk zvyklej, že musí i tak trochu makat. Za Pavlem opravdu... makat se musí, protože jede o poznání rychlejc, ale to závěťří je úplně něco jinýho (smích).

On jede fakt pade, nebo pětačtyřicet?

My jsme celkovéj průměr na tý časovce měli kolem pětačtyřiceti, nebo přes. Když si vezmeš ty kopce tam, ty to srazí poměrně hodně.

Tam se dřív jezdily Doksy, do takovýho šestadevadesátýho.

Kopce to srazí dost. Kdyby to byla čistá rovina tak si věřím, že... na obrátku jsme jeli s minimálním větrem v zádech a pod padesát jsme roviny nešli. Závěr, „rovinka“, tam byl lehkej protivítr a tuším, že jsme tam jeli přes pětapadesát, furt. Lehký stoupání, lehký klesání, to bylo úplně jedno. Lokomotiva vepředu a vagónky za ní jenom takhle drncaly. Když jsme ho náhodou chtěli vystřídat, tak jsme dostali facku od větru a zase jsme se vrátili do háku. Pak jsme to teda dvakrát otočili, s Petrem, aby teda to nebylo, že jenom on jel. Prostě fantastickéj zážitek... Třeba bysme se někdy mohli Pavlovi přiblížit a třeba by to byla vyrovnanější časovka. Ono původně místo nás měl jet Čápa z Mostu a myslím, že Jirka Ježek, takže to by byla sestava ještě o poznání lepší, ale i tak padnul traťovej rekord, takže myslím, že to tak špatný nebylo.

Neuvěřitelný, Tomáši dík moc.

A z jiného soudku - Jak jezdí na kole šéfredaktor časopisu Peloton Ondřej Vysypal? I ten se objevil mezi hosty výroční schůze KPO:

Ondřeji díky moc, žeš přišel. Už jsem tě chtěl s diktafonem přepadnout v Brně na Sport Lifu, ale vypadal jsi tam tak ustaraně a pracovně vytíženě, že jsem tě radši nerušil. Přeci jen ty jsi tam byl za prací, já jen na čumendu. No já bych se chtěl na tebe obrátit ne jako na šéfa časopisu, ale spíš jako na cyklistu.

To jsem rád (smích).

Několikrát jsme tě viděli na našich závodech, tak jak se ti u nás líbilo? Ty máš určitě srovnání se spoustou jiných akcí, tak klidně kritizuj, ať se dozvíme, co zlepšovat.

Na vašich závodech se mi líbí, že si tam svoji pozici na startu a ve výsledcích najde každý, takže i já. Líbí se mi, že tam tolik není boj o prestiž, i když kluci na těch prvních místech to berou určitě prestižně. Já jsem se tam cítil dobře a třeba s překvapením jsem zjistil, že pak pro někoho bylo zklamání, že jsem se já tam nedostal do první pětky, nebo první desítky. Tak tomu jsem se musel spíš tak jenom usmívat. Já žádný závodní ambice nemám, ale samozřejmě cyklistiku mám rád a cyklistikou de facto žiju.

Takže jak jsi na tom, kolik za rok najedeš?

Snažil jsem se to nasčítat dohromady, ale nemám tachometry na všech kolech a většinu času strávím na kolech testovacích, protože se snažím svůj materiál šetřit (smích).

Tak jasně, když to potřebuješ pro práci (smích).

Mám možnost si vybrat z těch nejlepších kol, co se objevují pak v Pelotonu, tak to objednu spíš na nich a myslím, že to dá tak čtyři nebo pět tisíc celkem.

To se podle našich statistik v „Kilometrech“ je to o něco méně než průměrný český cyklista.

Myslíš cyklista jako hobbí.

No jasně. Samozřejmě nemyslím ujetý kilometry průměrného Čecha ze všech lidí, ale průměrného českého hobby cyklistu.

Dejme tomu, že jsem tak ten průměr. Orientačním bodem je pro mě, co má na tachometru manželka. Letos to bylo 1500km. To znamená s manželkou a s vozejkem za kolo s malým Kubou jsme najeli 1500km a od toho se odvíjí ty moje tři dny v týdnu, kdy se dostanu sám na kolo v sezóně. Párkrát třeba v týdnu vyjedu extrémně brzo a dám si například taktickou poradou s Vítkem Černým (KPO) na kole, když on je v kompenzačním pásmu, tak já jedu normálně v tréninkovém a oba u toho můžeme mluvit (smích). Vítek teda několikrát upadne do mikrosnánku, protože je na tepech 110 a já na těch 150 zdaleka neusinám. Tak to jsou taky takové příjemné chvíle a jsem rád, že jsem ho nějakým způsobem dostal do Pelotonu jako autora, ale to jsem trochu odbočil od tvé otázky.

Letos jsi byl jedním z těch, kdo taky vyzkoušel naši Tréninkovou tour, můžeš říct něco k tomu?

Řeknu k tomu tolik, že mi byla ta Tréninková Tour tak sympatická, až jsem ji dostal až na stránky Pelotonu...

...za což samozřejmě děkujeme...

a myslím si, že lokálně je to výborná věc, a kdyby to takhle fungovalo i v jiných městech, tak by se to setkalo se stejným ohlasem, jako se to setkalo v Praze.

No samozřejmě jsem na interních počítadlech průběžně sledoval návštěvnost téhle sekce a bylo docela zajímavý,

foto Pavel Myska

že přestože přímých účastníků nebylo nijak moc, tak na webu to mělo mimořádnou návštěvnost. Lidí to nějakým způsobem zajímalo, tak jsem zvědavěj na další ročník.

No je to...

hej, hej..., hej, poslouchejte mě, hej, posledních 5 minut tady v salónku, kdo bude chtít pokračovat, tak se přesunujeme vedle do výčepu.

(smích) Tak to byla jenom organizační vsuvka, to tam necháme (smích).

Já myslím, že ta návštěvnost je daná tím, že lidi chtějí vidět ty trasy, který vás vůbec napadají. Já jsem tam poznal spoustu nových míst. Tím, že nejsem z Prahy, tak jsem mohl díky té vaší Tour líp rekonoskovat trasy okolo města a nějaký nový kopce. Třeba z Chuchle nahoru...

...myslíš Hvězdárnu, ten extrémně prudkej...

Jo, jo, ten extrémně prudkej. Tam jsem vyjel a najednou jsem s úžasem viděl Prahu z úplně jiný perspektivy, než ji člověk zná. A těch míst je asi víc, který byly a který jsem ani nestačil objet.

Jak to vidíš v příštím roce? Jak to máš? Plánuješ nějaký závod?

Spíš jak to vyjde podle času, který se mi podaří urvat.

Já jsem se vlastně ani neptal, prioritně jezdíš na silnici?

Silnice mě baví víc. Líbí se mi rychlost a taková ta lepší odezva na šlapání, podaný výkon. Rychlejc ubíhá trasa, je to čistší, materiál se víc šetří...

... a prokládáš to horským...

Ani ne horským, jako spíš krosovým, protože tam jezdím vyloženě s rodinou. Horský kolo, nevím. Měl jsem ho rád, ale teď už ho tak rád nemám. Připadá mi, že hodně soustředění a pozornosti bere terén a podklad po kterým jedeš. 90km na horským kole trvá neskutečně hodně hodin na rozdíl od 90km na silnici, takže...

Máš třeba nějaký oblíbený závod, nebo akci?

Ani nevím, spíš na silnici, takový srdečný závody jsou pro mě Rampušák nebo Beskyd tour, který se mi hrozně líběj, ale nejel jsem je tolikrát, třeba dvakrát všehovšudy, ale líběj se mi. Král Šumavy, taky ho mám rád a budu rád, když se na něj někdy vrátím, ale určitě opět bez závodních ambicí (smích).

Bezva. No už nás vyháněj, tak já myslím, že by to mohlo stačit, díky moc za rozhovor.

© KPO, podzim 2006